

פרוטוקול מס' 8

מישיבת ועדת הכנסת ביום שני, י"ג
בטלו חשט"ז (28.11.1955) בשעה
12.30

נ ר כ ח ד: א. י. גרינברג - סגן יו"ד הכנסת.
נ. ניר-רפאלקס -

חברי הוועדה:

- נ. אזניה - היו"ד
- ע. איכילוב
- ש. בבה
- ש. הלל
- מ. וילנר
- ש. יוניצ'סן
- א. כהן
- מ. נורוק
- א. עבאט

מוזמנים:

- מ. רוזטי - מזכיר הכנסת.
- א. צידון - סגן מזכיר הכנסת.

ח ס ר ד:

- סיף אדין אלזועבי
- א. אלטמן
- א. בהיר
- סאלח חסן ח'ביפס
- ס. יוספטל
- י. כסה
- ד. ליבשיץ
- א. רמז
- ש. שורש
- א. תלמי

סדר-היום: א.

קביעת זמן לדיון בהצעת תקציב
נוסף להכנסה ולהוצאה לשנת הכספים
1955/56, חוק תקציב (מס' 3) לשנת
הכספים 1955/56, חוק תקציב (מס' 4)
(קדן המגן) לשנת 1955/56.

עמ' 3 - 2

ב.

קביעת זמן לדיון בחוק המילווה
(מוסדות כספיים) (מס' 2) חשט"ז-1955

8 - 3

ג.

שונות

א. הקצבת מטגרת של זמן לדיון בהצעת תקציב נוסף להכנסה ולהוצאה לשנת הכספים 1955/56 | חוק תקציב (מס' 3) לשנת הכספים 1955/56, חוק תקציב (מס' 4) (קרן המגן) לשנת 1955/56 תשס"ז - 1955:

היו"ר ב. אזניה: לא היה ידוע לנו מה יהיה גורל התקציב הנוסף אם יביאו אותו בשבוע זה או לא, ועל-כן לא רצינו להשאיר את זה בלי החלטה בדבר הזמן שיוקדש לדיון.

יחד עם התקציב הנוסף יובאו לכנסת שני חוקים שהאחד מהם נוגע לחברת החשמל והשני לקרן המגן.

עלינו להחליט כמה זמן יוקדש לדיון זה.

מ. רוזטי: ברור שהדיון בחוק התקציב הנוסף והחוקים שיבואו אתו לא יתקיים בשבוע זה. ייתכן שהוצאת הפתיחה של שר האוצר תמסר עוד השבוע, ובשבוע הבא יתקיים הדיון.

בתקנון כתוב שהדיון בהודעת שר אינו יכול להתחיל לפני 48 שעות אחר שהחומר הונח על שולחן הכנסת. לא בטוח אם הדבר הזה חל גם על הוצאת הפתיחה. אבל אני מניח שהוועדה לא תתנגד לכך אם שר האוצר ירצה למסור את דבריו עוד השבוע והדיון יתקיים בשבוע הבא. ז.א. שאין מפירים את "חובת ה-48 שעות".

הפתיחה של שר האוצר תהיה אחרונה לכל החוקים האלה.

ע. איכילוב: בקשר עם ה-48 שעות - בדרך כלל נהגנו לבקש שהוצאת הפתיחה תמסר קודם, והדיון יתקיים מאוחר יותר. תמיד ראינו כרצוי שהדיון מתקיים בשבוע שלאחר דברי ההקדמה. במה דברים אמורים? - כאשר החומר הנוגע להוצאה מונח על שולחן הכנסת קודם לכך. (מ. רוזטי: הוא יונח היום). אם הצעת התקציב והחוקים האלה יונחו על שולחן הכנסת היום, אנו יכולים לאמר שהוצאת השר מתקיימת 24 שעות אחרי זה, במקום 48 שעות. אם לא יונח היום - אין ברירה אלא לדחות גם את דברי הפתיחה לשבוע הבא.

מ. רוזטי: שר האוצר לא ידבר, אם החומר לא יונח היום על השולחן.

ש. הלל: האם הדיון יתקיים על 3 החוקים יחד?

היו"ר ב. אזניה: כן.

למספר

ע. איכילוב: אשר/שעות שיש להקדיש לדיון זה - אני מציע 18 שעות. תמיד נהגתי ללכת לקראת פשרות בעניינים אלה, גם בהיותי בקואליציה. אין להכחיש שהדיון בתקציב נוסף זה יקיף בעיות שעולות וצפות מן המצב שהביא לצורך בתקציב נוסף, והבעיות הן הרבה יותר תוררות ותובעות בדיקה יסודית יותר מאשר דיון רגיל בתקציב לשנה שלמה. לכן, אם הוקצבו 30 שעות לדיון בתקציב שלם, יש להקדיש לדיון זה 18 שעות. ז.א. שנקדיש לדיון הזה את כל השבוע הבא, ולא יהיה מקום להכניס כל דבר אחר.

מ. רוזטי: הסיכויים הם שלא נכניס סעיף אחר בשבוע הבא.

א. כהן: האם כוונתו של ח"כ איכילוב היא שגם הפעם נקיים דיון כפול, כלומר לחוד על הוצאות ולחוד על הכנסה, או שהדיון יהיה כללי ואחיד?

ע. איכילוב: זו שאלת משנה, אבל אפשר להסכים לדיון אחיד.

א. כהן:

אם הדיון אחיד, 18 שעות זה קצת יותר מדי.
אני אומר את הדברים האלה מתוך התחשבות
בפרסטיז'ה של הכנסת. (ע. איכילוב: אתם בורחים מן השאלה.)

אני מציע לחבר-הכנסת איכילוב לשקול שנית את
הענין ולהסכים להצעת פשרה של 12 שעות, על-מנת שהדיון יהיה פחות או
יותר מכובד.

ע. איכילוב:

אני מציע שנחליט שמקרישים את 3 הימים בשבוע
הבא לדיון הזה. ייתכן שזה יהיה 14 שעות או
15 או 16 שעות.

ב. ניר-רפאלקס:

האם הדיון יתקיים לפי משרדים, כפי שנהגו לדון
בתקציב בכנסת השניה?

הי"ר ב. אזניה:

הדיון יהיה כללי.

ב. ניר-רפאלקס:

לא החשבתי דיבור רב בזמן שהייתי באופוזיציה,
אך בהיותי בקואליציה, אינני רוצה שיאמרו עלי -
כפי שאני הייתי אומר פעם - שסותמים את הפה.

אני מציע 15 שעות.

הי"ר ב. אזניה:

זה יותר מדי.

ש. יובניצ'סון:

נדמה לי שאין כוח כפיה שצריך לנצל את כל הזמן.
זה לא סתם תקציב בוסף. זה כמעט תקציב שלם, לפי
הסכום שלו. צנוד הפדלמנטריזם דורש שתנתן לאופוזיציה האפשרות להגיד
מה היא חושבת. הקואליציה אינה חייבת לנצל את 2/3 מן הזמן הכללי שעומד
לרשותה. אני מציע לקבל את הצעת חבר-הכנסת איכילוב.

ה ד ח ל ט

להקציב לדיון בתקציב הנוסף להכנסה ולהוצאה
לשנת הכספים 1955/56, לחוק תקציב (מס' 3)
לשנת הכספים 1955/56, תשט"ז - 1955, לחוק
תקציב (מס' 4) (קדון מגן) לשנת הכספים 1955/56,
תשט"ז - 1955 - 12 שעות.
אם שר האוצר ימסור את הרצאת הפתיחה שלו עוד
השבוע, יוקצבו לדיון 14 שעות.

ב. הקצבת מטגרת של זמן לדיון בחוק המילווה (מוטרדות כספיים) (מס' 2)
תשט"ז - 1955:

ע. איכילוב:
הצעתי היא שוועדת הכנסת תחליט שהממשלה
תיקח בחזרה את החוק.

אני רוצה להזכיר לחברי ועדת-הכנסת את הדיון
הארוך שנתקיים בכנסת השניה בקשר עם חוק שהממשלה מביאה והוא נופל.
דנו על כך בשתי ישיבות ולבסוף סיכמנו, בהתחשב עם הודעתו של שר
המספטים, שעד אשר חוקת היסוד, או פרק של חוקת היסוד יושלם, תיקח בחזרה
הממשלה חוק כזה שנפל בכנסת, ולא תביאו אותו שנית לכנסת, אלא במושב
שני.

הקצבת זמן לדיון בחוק
המילוה (מוסדות כספיים)
(מס' 2) תשט"ו - 1955

ע. איכילוב:

לאור הסיכום הזה שהיה בזמנו בוועדת הכנסת
ולאור הודעת שר המשפטים שהממשלה תביא את
החוק רק במושב הבא, אני רוצה שנכבד את הדיונים והסיכומים שלנו.
יש כאן ענין של יחס בין הממשלה והכנסת ולא יחס בין קואליציה לאופוזיציה.

לאור כל אלה, אני מציע שנחליט שהממשלה תיקח
בחזרה את החוק, ואם תרצה בכך תביאו לכנסת במושב הבא.

היו"ר ב. אזניה:

סיכום כזה של ועדת הכנסת - איננו. ברקתי
ופחנת. יש סיכום בענין זכותה של הממשלה
לקחת חוק בחזרה בין קריאה שניה ושלישית. גם זה קרה, ואחרי שהיא
לקחה בחזרה את החוק היא הביאה את אותו החוק, אמנם לפני הקריאה
השלישית, באותו המושב ותוך זמן קצר, והיה דיון.

אינני רוצה להגיד שיש אנלוגיה גמורה בין
הנוהג שהממשלה מבניסה חוק שהיא לקחה אותו בחזרה לפני הקריאה השלישית,
לבין הצעת חוק שהממשלה מבניסה, לאחר שנתקבל בכנסת. אבל אין שום סיכום
של ועדת הכנסת שיגביל את הממשלה בהבאת חוק.

ע. איכילוב:

אולי תשאל את שר המשפטים?

היו"ר ב. אזניה:

על הפרוטוקולים של ועדת הכנסת לא עברתי.
עברתי רק על הסיכומים.

א. כהן:

שני נימוקים נגד הצעת חבר-הכנסת איכילוב.

כנוהג הפרלמנטרי, דוקא מפני שהממשלה והכנסת
הם שני גופים נפרדים, באופן תאורטי - הם צריכים להיות נפרדים במידה
רבה - יש לתאר שיש מאבק בין ממשלה ובין כנסת. המאבק יכול להיות
בשלבנים שונים. היום זה לא מצליח, מחר זה כן מצליח, בעיקר לגבי
ענינים פוליטיים. למשל, הדוגמא הצרפתית של מאבק על הצבעת האסון.

קורם כל אינני מקבל את זה כדבר סנקטוארי
שאם איזו הצבעה נופלת אסור לנסות לרכוש את לב חברי-הכנסת בהצבעה אחרת.
לא יהיה זה הוגן להניח שחברי-כנסת משועבדים לקו מפלגתי ואינם ניתנים
לכל שכנוע לעצם הענין.

הייתי מבין שיש בזה ענין של הגינות של הממשלה
אילו הממשלה הביאה חוק בעל אופי משפטי רחב ועקרוני, והוא לא זכה להתקבל
על-ידי הכנסת, ואין זה הנגזר מצד הממשלה לאחוק את הקץ ולא לנסות להבין
מה קרה, מה חושב הציבור, מה אומרת דעת הקהל, ולנסות להביא חוק אחר,
מתאים יותר לדעת הקהל ולדעת הכנסת. זה לא יכול לחול על כל חוק.
ענין כספי הוא רק מבחינה פורמאלית חוק. הוא נושא יותר אופי של החלטה.
ענין כספי אינו ענין לחוק, אלא זו פרוצדורה.

הבה נתאר לעצמנו שהממשלה הציעה בתחילת השנה
לא תקציב של 631 מליון לירות, אלא 744 מליון לירות, והיתה הסתייגות
של חבר-הכנסת ונתקבל רק תקציב של 631 מליון לירות. האם הממשלה צריכה
לחכות עד המושב הבא כדי להביא תקציב אחר?

מכיון שאני טוען שהחלטה בעלת אופי כספי אינה
נושאת אופי של חוק, אפילו דעה כזאת של שר המשפטים אינה חלה על ענין כזה.

שנית, איך זה ייתכן - סוף סוף לא הכנסת
אחראית לתשלום חובות המדינה והתחייבויות של המדינה; הכנסת היא
האחראית להחלטות, אבל הממשלה אחראית ^{(ב) (3)} הממשלה יכולה להעמיד ענין
של אסון. היא יכולה להגיד: אתם רוצים שאמשיך או לא אמשיך לנהל
את המדינה? אבל אי-אפשר לאמר לה שתמשיך לנהל את המדינה בלי כסף.
אפילו אם נכון מה ששר המשפטים אמר, זה לא יכול לחול על החלטות כספיות.

ג. ניר-רפאלקס: אינני מסכים להגדרתו של ח"כ כהן שיש מאבק בין הממשלה והכנסת. אין מאבק בין הכנסת והממשלה. יש מאבק בין הממשלה והאופוזיציה בכנסת.

כאן יש ענין פורמאלי. אין ועדת הכנסת יכולה להציע לממשלה לקחת חוק בחזרה. זו פררוגטיבה של הכנסת.

הודעתו של שר המשפטים נוגעת לחוק ולא להסתייגות לחוק. החוק הזה שדנים בו היום נתקבל על-ידי האופוזיציה. הוא לא הופל. אילו הפלתם את החוק יכולתם לטעון מה שטוען שר המשפטים. אתם קיבלתם את החוק הממשלתי. ולכן אין המסל דומה לממשל.

ש. הלל: דומני שהיו"ר נתן כאן אפשרות לדיון אקדמי שאין לוועדת הכנסת כל סמכות לנהל אותו. אם יש לחבר-כנסת הצעה שהממשלה תקח חוק בחזרה, הוא צריך להעלות אותה בשעת הדיון בכנסת.

אינני חושב שיש חוקף לכל המהלך הזה של הדיון. לכן, אני מציע להפסיק את הדיון.

ש. בבה: ח"כ איכילוב הסתמך על אוזוס מסוים שהיה בוועדה זו. על-סמך זה אמר שאין הדבר יכול לבוא. הוא טוען שזה צריך לבוא במושב השני.

אינני מקבל את ההבחנה של ח"כ כהן בין חוק שדן בעניינים כספיים לבין חוק שדן בעניינים פוליטיים. חוק הוא חוק. ודין חוק זה כדין כל חוק אחר שעובר שלוש קריאות. חוק שעבר את הקריאה השלישית בכנסת הוא חוק.

הארגומנט היחיד שהושמע כאן הוא של ח"כ ניר. הוא טען בצדק ששר המשפטים מסר את הודעתו בקשר לחוק שנפל, ולא לחוק שנתקבל. הערתו של שר המשפטים יש לה יותר גישה לאסטטיות שבהגשת חוק כזה בחזרה.

אבל אם שר המשפטים התכוון לזה, המקרה הוא דומה. אני גם כן ממליץ שוועדת הכנסת לא תקבל החלטה כזאת. היא איננה יכולה לצוות על הממשלה. עליה רק להודיע לממשלה שבזמנו נקבע בוועדת הכנסת, על-ידי שר המשפטים, שחוק שנלקח חזרה ע"י הממשלה יובא לדיון רק במושב שני של הכנסת.

ש. יוניצ'מן: בכל שאלה שהממשלה לא מעמידה שאלת אמון, יש מאבק בין הממשלה ובין הכנסת, כמו שתמיד יש מאבק בין המוציא-לפועל לבין המחוקק, אפילו באותה מפלגה ובאותה מסגרת.

אני רוצה להכניס את כולנו לתקופה הטרומית-פרלמנטרית. בעיירות הקטנות, כאשר התחלנו את חיינו הציבוריים זו היתה פרובלמה של אסטטיקה, ולא רק זאת, אלא גם של נוהל ונוהג. היינו אומרים אז שלא באותה ישיבה; לפעמים היינו אומרים שלא באותו שבוע. היינו אומרים: באספה כללית שניה, אבל לא באותה אספה. וזה היה באותה המפלגה.

עכשו זו לא רק שאלה של אסטטיקה. זו שאלה של כבוד החיים הפרלמנטריים שכולנו מעוניינים ומצוידים בהם. ולכן הרוב לא מחליט כאן שויכוח על התקציב הנוסף יהיה שעתיים, כי זה יהיה בניגוד לאינטרס של החיים הפרלמנטריים. מה יגיד המסתכל על החיים הפרלמנטריים? - הוא יגיד שזה לא בסדר. נצטרך לקבוע זמן. נוכל לשאול את שר המשפטים עוד הפעם. יש לי רושם שזה היה אצווס כאן בוועדה.

ראשית כל נראה בפרוטוקול. אחר-כך נשאף את שר המשפטים. אם שר המשפטים יגיד שלא התכוון לדבר הזה, נקבע את הזמן שמטעמים אסטטיים, מטעמים של כבוד הפרלמנט, צריכה הממשלה לחכות.

הקצבת זמן לדיון
בחוק המילווה (מוסדות כספיים)
(מס' 2) תשט"ז - 1955

היו"ר ב. אזוביה: אינני יודע אם בתחומי ההחלטות של הכנסת או לא - אבל לא הייתי רוצה שאגב דיון זה, ייקבע משהו לגבי נוהל בענין כגון זה.

אני מציע שנקיים דיון מיוחד, שלא נקשור אותו עם המקרה הזה. ובמקרה זה נעשה רק מה שנחבקשנו: לקבוע את הזמן לדיון. וזאת משום שאין דיון עקרוני דומה לדיון דהך אגב. בדיון עקרוני על הנוהל יש שיקולים אחרים. לא הייתי רוצה שאני אצביע נגד הדעה שצריך להיות איזה תחום של זמן שבו אין הממשלה יכולה להביא חזרה חוק. אני אראה את עצמי כבול. עוד לא החלטתי אם בדיון העקרוני, בניח בוועדת התקנון, אני אהיה בעד זה או נגד זה. עוד נדון בזה. אינני רוצה שנחליט עכשיו שהממשלה אינה קשורה בשום תאריך. אבל אם תעמדו על ההצעה - כל הצעה מביאים להצבעה, ותהיה הצעה נגדית וייווצר תקדים על-ידי ועדת הכנסת.

ש. יוניצ'מן: אינני חושב שאתה יכול להצביע על הצעה להזמין את שר המשפטים.

היו"ר ב. אזוביה: אני יכול. אם תחדד את ההצעה לקראת הזמנת שר המשפטים - אגיד שזה אינו דיון לסדר-היום. לסדר-היום עומד דבר אחד: קביעת זמן לדיון. אני מוכן להזמין את שר המשפטים, אבל הענין איננו קשור בכך. זה לא עומד בסדר-היום.

אם תסכימו, אני מציע שוועדת הכנסת תחליט לדון בענין זה בוועדת התקנון.

מ. וילנר: יש כנראה הגיון שונה כאשר נמצאים בקואליציה משכשנמצאים באופוזיציה. אני מדבר על הציורנים הכלליים. אני זוכר כיצד היו מגיבים על אותו ענין בשעה שהיו בקואליציה. אבל, ברור שבסמכותה של הוועדה לדון בענינים מסוג זה, כפי שהיתה עושה עד עכשיו.

שנית, יש בכך משום אזלת-יד של הכנסת, שאין היא יכולה לעשות דבר נגד הממשלה. בכנסת הראשונה עוד היו מקבלים לפעמים הסתייגויות. בכנסת השניה כבר לא היה הדבר הזה, וכלל לא היו מקשיבים להנמקות, אלא מצביעים בעד ונגד ההסתייגויות, ולא היו מקבלים אותן. קיימת עכשיו סכנה שזה יהיה עוד יותר גרוע.

אני מציע שלא נקבל עכשיו כל החלטה, אלא שנעביר לממשלה את הדיונים שנתקיימו כאן. זה הדבר המעשי ביותר שאפשר לעשותו. ואינני מציע לקבל כל החלטה תקדימית בענין זה.

מ. רוזסי: מלבד עצם הענין שאנחנו מדושים פה, אנחנו יוצרים תקדים חדש לגמרי. הנשיאות התכנסה בשבוע שעבר ביום הרביעי, כרגיל, ויחד עם הממשלה קבעה את סדר-היום של השבוע. לא נשמע על זה ערעור. עכשיו יוצרים כאן תקדים שוועדת הכנסת אומרת לנשיאות כיצד לקבוע את סדר-היום. זה דבר חדש לגמרי. ועדת הכנסת אף פעם לא ביקשה לשנות את סדר-היום שנקבע על-ידי הנשיאות.

ש. הלל: אני רגיל בוועדות אחרות, כאשר עולה נושא מסוג זה לסדר-היום, יכול חבר וועדה לאמר שזה נושא חדש והענין מועבר לוועדת הכנסת להכרעה. אבל כאשר זה קורה בוועדת הכנסת - מי מכריע? גם כאן צריכה להיות איזו אינסטנציה שתוכל לאמר שמה שתובע כאן חבר-הכנסת איכילוב, זה נושא חדש שלא עמד בסדר-היום.

מספר הערות בשולי הוויכוח. חברים הציעו: פתחו ספר ונחצה, הביאו את הפרוטוקול ונראה. אפשר להשתמש בדבר זה לאובסטרקציה. ההגיון מחייב שאלה המסתמכים על הפרוטוקול יביאו אותו ונראה. ביחוד, כאשר מדברים על הטעם הטוב. לכן, כל הענין אינו נראה לי, לא רק מבחינת מהותו, אלא גם מבחינת צורתו.

הקצבת זמן לדיון
בחוק המילווה (מוטדות כספיים)
(מס' 2) תשט"ז - 1955.

ש. הלל: דיברו כאן על המאבק בין הממשלה והכנסת. על-כל-פנים יש מאבק קבוע בין הממשלה, בין האופוזיציה והקואליציה לא הייתי מציע לחברים שנמצאים היום באופוזיציה למתוח את החוט הזה של המאבק, יתר על המידה. היה נצחון לאופוזיציה, ידעו לא למצות אותו יתר על המידה. אם אתם רוצים לתקוף את הממשלה ולבזות אותה בעיני הציבור, אתם יכולים לעשות זאת בכנסת.

למאפיין פורמאלי אין כל דמיון בין נושא זה לבין מה שהזכיר כאן ח"כ איכילוב. כאן יש הצעת חוק חדשה.

ש. בבה: הערה לח"כ וילנר: אינני זוכר שדיברנו דברים אחרים בוועדת הכנסת בזמן שהיינו בקואליציה. אנחנו אומרים את אותם הדברים היום.

במידה שהדבר נוגע ליחסים, אני מעריך את הנימוק של ח"כ הלל, כי בוועדה זאת לא תמיד היו היחסים כאלה של קואליציה ואופוזיציה. ייתכן ששר האוצר לא ידע כלל על העניין הזה שהזכיר ח"כ איכילוב, ואילו ידע, היה אולי מתחשב בזה. לכן באה ההצעה להודיע על-כך לממשלה. גם חברי הנשיאות לא כולם ידעו את הדבר, וגם היו"ר אינו יכול לזכור את כל הדיונים.

מ. רוזטי: כן זכרנו, אבל זה אינו שייך לעניין.

ש. בבה: בדרך כלל אינני מבין מדוע יש לקיים כאן דיון סיעתי. אנו נוהגים תמיד לקיים דיון אישי בחוקים. אינני רואה כל צורך לשנות מן הנוהג הקיים.

ע. איכילוב: תמיד נהגנו להעלות דברים פרוצדורליים בכנסת. גם אילו לא נתקיים דיון וגם אילו לא היתה הודעה של שר המשפטים, מותר לחבר-כנסת להעלות את הבעיה. איש אינו מתכחש מזה שקיימת כאן בעיה. מאחר שהיה דיון והיתה הודעה של שר המשפטים - ודאי שמותר.

אם ח"כ הלל אמר שהבעיה היא רק לאשר באמצעות הפרוטוקול שהיתה אמנם הודעה של שר המשפטים - ואנחנו מקבלים את הודעתו כהודעת הממשלה - הוא אמר אז, שעד אשר לא תוכהר הבעיה מבחינה תחוקתית, הממשלה תביא את החוק למושב הבא. אם חבר-כנסת רוצה לראות את הפרוטוקול כדאי לי לטרוח כמה שעות ולמצוא אותו. אבל אם אני אביא את הפרוטוקול והוא יאמר שאינו מקבל את זה - למה הטרחה?

אני מציע, לסגור הדיון, הצעה בשני חלקים: שהיו"ר והמזכיר יביאו את הדיון מסביב לבעיה זו לידיעת הממשלה ובשיאות הכנסת; היום עוד לפני הדיון בחוק; ושנית, שבאחת הישיבות הקרובות של ועדת התקנון ידונו בבעיה זו, ללא קשר עם המקרה הנדון.

היו"ר ב. אזוביה: הצעתי היא: ועדת הכנסת מחליטה שאין הממשלה מוגבלת בהבאת חוקים.

ש. יוניצ'מן: האם מישהו שאל אותנו?

היו"ר ב. אזוביה: אם דנו - אני מציע הצעת סיכום. אם הפורטולה היא "להביא לידיעת הממשלה" - אני מציע שהממשלה אינה מוגבלת בהבאת חוקים.

ש. בבה: אינך חייב להציע הצעה נגדית. למה לך ליצור תקדים? אתה יכול לדחות את ההצעה.

א. י. גרינברג: אם מעונינים להעביר את העניין לידיעת הנשיאות - אתם יכולים להעביר זאת באמצעות חבריכם בנשיאות.

ע. איכילוב: האם אתה מחלק את הנשיאות לחברים שלך וחברים שלי?

אם אתם רוצים להביא את הדבר הזה להסדר -
יש להעביר את הענין לדיון במוסד המתאים,

א. י. גרינברג:

כלומר, לנשיאות.

הנשיאות דנה כבר והחליטה.

היו"ר ב. אזניה:

היא לא דנה. האנשים לא ידעו על ענין זה.

א. י. גרינברג:

השאלה שהתעוררה כאן אינה שפיתח לענין.

מ. רוזטי:

הנשיאות לא ביקשה אותנו לדון בזה. זה לא שייך לנו

היו"ר ב. אזניה:

אם כך הדבר - מדוע נתת לנו יכוח האגף להתנהל
כאן?

א. י. גרינברג:

בין אם נתתי או לא - הסיכום צריך להיות
בתחום סמכותנו, ואין זה בסמכותנו להביא
לידיעת הנשיאות דיון בענין שאיננו בסמכותנו.

היו"ר ב. אזניה:

אסור לנו לסכם ענין שלא עמד לסדר-היום.
הצעתו של ח"כ איכילוב והצעתו הן חוקיות
משום שאין בהחלטה כל תקדים. אנו רק מחליטים להביא את הדיון לידיעת
הנשיאות. זה אינו חורג מסמכותנו.

מ. וילנר:

אינני עומד על הצעתי ואני מעמיד את הצעתו
של ח"כ איכילוב למצבעה בעד ונגד - שני החלקים

היו"ר ב. אזניה:

של הצעתו יחד.

כולם מסכימים לדיון בוועדת התקנון.
והחברים יכולים גם להציע דיון כזה בוועדת התקנון.

ש. בכה:

זה ענין אחר.

היו"ר ב. אזניה:

ה צ ב ע ה

ברוב של 6 קולות נגד 5 קולות נדחתה
הצעתו של חבר-הכנסת ע. איכילוב.

לפי הנוהג סיעה אחת יכולה לדרוש דיון סיעתי.
מפלגת פועלי ארץ-ישראל ביקשה שהדיון יהיה סיעתי.
ומכיון שכך עלינו לקבוע את הזמן לדיון.

היו"ר ב. אזניה:

אני מציע 2 שעות.

האם מובטח מינימום של 10 דקות לסיעות הקטנות?

ש. יוניצ'מן:

כן.

מ. רוזטי:

אני מציע 4 שעות.

ע. איכילוב:

אני מציע 5 שעות.

מ. וילנר:

ה ר ח ל ט

להקציב לדיון בחוק המילווה (מוסדות כספיים)
(מס' 2) חשט"ז - 1955 - 2 שעות.

ג. שונוות:

מה יהיה בחנוכה?

א. כהן:

אני בעד זה שנקיים ישיבות בחנוכה. בשביל דעת הציבור רצוי שנשב בחנוכה.

הי"ר ב. אזוביה:

למי יש לפנות בקשר לפגיעה בכבודו של הנשיא, שהיתה בהצעת "הביטה"? אם המקום הוא בוועדת הכנסת - אבקש דיון בשבוע הבא.

ש. יוניצ'מן:

הענין השני הוא: טלפון. אני רוצה למנוע צו על חבאי, אצל אדם שזה רק ענין של עמודים בלבד ולא של אלפי לירות.

י"ר הכנסת ביקש שוועדת הכנסת תדון בפרוש הסעיף בחוק החסינות המדבר על טלפונים. הדיון יתקיים בשבוע הבא.

מ. רוזטי:

כיו"ר ועדת המשנה לענייני שכר חברי-הכנסת לא חשבת לנחוץ לכנס עדיין את הוועדה. אבל היות ויש עלי לחץ חזק מצדדים שונים, אני מבקש להודיע לחברי הוועדה שהיא תתכנס מחר בשעה 10 בבוקר.

ש. כבה:

הישיבה נבעלה בשעה 14.00

=====